

προσθέτουσα τὸ ἰδεῶδες, τὰ certa idea τοῦ Ραφαήλ, πάλιν ὁ τοῦτο κατορθώσας καλλιτέχνης εἶνε χρεώστης εἰς τὴν φύσιν, διότι ὑπ' αὐτῆς ἐδιδάχθη καὶ ὑπ' αὐτῆς ἐπλάσθη τοιοῦτος, ὅθεν εἰς μένον αὐτὴν ἀνήκει ἅπασα ἡ τιμὴ.

Τὸ συμβούλιον τῆς ἐταιρίας ἀνέθεσε προσέτι τῷ κ. Λύττν νὰ γράψῃ καὶ τὰς εἰκόνας τοῦ βασιλέως Γεωργίου καὶ τῆς βασιλίσσης Ὀλγας, ὅπως τεθῶσι καὶ αὐταὶ ἐν τῇ αὐτῇ μετὰ τῶν ἄλλων αἰθοῦσῃ. Οὕτω θὰ ἔχωμεν ἐν Ἑλλάδι τέσσαρας καλὰς προσωπογραφίας, καὶ λίιστα ὑποδείγματα εἰς τοὺς νέους ζωγράφους, τοὺς ἐπιδιδάσκοντας τὴν ἐπιδοσὶν των εἰς τὴν ἀληθῆ τέχνην.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΑΝΑ ΤΟ ΑΣΤΥ

Ἀτελειώτος καὶ ἀνυπόφορος καταντᾷ ἐπὶ τέλους αὐτὸς ὁ χειμὼν! Μετὰ τὰς ὀλίγας ἡμέρας τῆς ἀνοιξίως καὶ τῆς ἐλπίδος, πάλιν νέφη, πάλιν ψυχρός, πάλιν βορρᾶς χιονοβόλος, πάλιν μελαγχολία καὶ νέκρωσις. Τὰ κύκλω βουνὰ ἐπιδεικνύουσι πάλιν χιονοσκεπεῖς κορυφὰς καὶ τὸ θέαμα, τὸ ἐγεῖρον τόσῃ αἰσθήματα κεκοιμημένα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ποιητῶν, ὑπενθυμίζει τὰς παγετώδεις ἐκείνας καὶ ἀνιαρὰς ἡμέρας τοῦ χειμῶνος, τόσῳ πολλὰς γέτος, αἱ ὁποῖαι ὅσον βραχεῖαι εἶνε τόσον ἀτελεύτητοι φαίνονται. Καὶ τὸ κακὸν νὰ μὴ θέλῃ ἀκόμη νὰ τελειώσῃ, ἃ, διὰ τὸ κλίμα μας εἶνε πολὺ, πάρα πολὺ.

Νεαρὰ γερμανίς, παιδαγωγὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ Διαδόχου, ἀπελπίς διὰ τὰ ἐμπόδια, τὰ ὅποια τῇ παρεμβάλλοντο εἰς τὴν μετὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς καρδίας τῆς ἔωσις, ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ Παρθενῶνος καὶ ἐκρημνίσθη, κατασυντριβεῖσα καὶ ἐκπνεύσασα μετ' ὀλίγον. Τὸ τραγικὸν αὐτὸ τέλος μαθὼν καὶ ὁ ἐραστὴς, νεαρὸς δόκιμος ἀνθυπίατρος, ἠτοκτόνησε πυροβολήσας κατὰ τῆς καρδίας του.

Ἄλλ' ἂν ἐκ τοῦ τραγικοῦ ἐπιθυμῇτε νὰ μεταπέσωμεν εἰς τὸ κωμικόν, ἔχομεν νὰ σας διηγηθῶμεν τὴν ἱστορίαν μιᾶς μονομαχίας.

Εἰς τὸ ποιητικὸν Γαλάτσι δύο φοιτηταὶ μετέβησαν νὰ λύσωσι τὰς διαφορὰς των διὰ τῶν ὅπλων. Μάρτυρες παρίσταντο δύο συμφοιτηταὶ των καὶ εἰς διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς μετὰ τῇ χειρουργικῇ του ἐργαλεῖα, διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον. Ἀφ' οὗ, μετὰ μεγάλῃν συζήτησιν, ὥρισθη ἡ θέσις τῶν ἀντιπάλων, ἔπαιξαν κορῶνα ἢ γράμματα, διὰ νὰ ἴδουν ποῖος θὰ πυροβολήσῃ πρῶτος. Καὶ ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἠνύνησεν ἡ τύχη ἐπυροβόλησε πρῶτος καὶ ἄμα τῇ ἐκπυροσκαρότησει ὁ ἀντίπαλός του ἐξηπλώθη χαμαὶ λιποθύμος. Τότε ὁ παριστάμενος διδάκτωρ ἐξήγγχε τὰ ἐργαλεῖά του, ἕνα διαβήτην γεωμετρικόν, ἕνα γινώμονα καὶ ἐν ὑποδεκάμετρον καὶ ἔσπευσε νὰ ἐξετάσῃ τὸν λιποθύμον, ὁ ὁποῖος ἐπανελθὼν εἰς τὰς αἰσθήσεις του καὶ βεβαιωθείς ὅτι δὲν ἦτο πληγωμένος ὑπεχρεώθη καὶ αὐτὸς νὰ πυροβολήσῃ κατὰ τοῦ

ἀντιπάλου. Ἡ βολὴ ἐρρίφθη ἄνευ ἀποτελέσματος, οὐχ ἦττον καὶ ὁ ἄλλος ἐλιποθύμησε καὶ ἡ σκηνὴ ἐπανελήφθη ὁμοία. Τότε οἱ μάρτυρες μετὰ τοῦ ἱατροῦ μόλις συνέχοντες τοὺς γέλωτας, ἠνάγκασαν τοὺς ἱππότες νὰ δώσωσι τὰς χεῖρας καὶ νὰ καταβῶσι τὰ ἔξοδα τοῦ ἐπακολουθήσαντος δειπνίου, εἰς ἀμοιβὴν τοῦ ἱατροῦ, ὁ ὁποῖος ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ τῆς λιποθυμίας.

Εἶνε περιττὸν νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ τῶν μονομαχίων τὰ πυρὰ ἦσαν ἄσφαира.

Ὁ Παῦλος Βουρζέ, ἐξακολουθεῖ νὰ μὴ δέχεται κανένα, ἀπολύτως κανένα. Καὶ ἡ ἐπιμονὴ αὐτῇ ἔγεινε τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας καὶ πολλοὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἐγνώριζαν τὸν Βουρζέ, τὸν ἔμαθαν ἀπὸ τὴν πρὸς τοὺς ρεπόρτερ διαγωγὴν του. Μόνον μία εὐφυὴς κυρία, κατὰ τὸ Ἄστυ, κατώρθωσε νάτον ἴδῃ καὶ νὰ μείνῃ μετ' αὐτοῦ ὀλίγηρον ἀπόγευμα.

— Μὰ ποῦ, πῶς; τὴν ἠρώτησαν ἐκπληκτοὶ οἱ πρὸς οὗς διηγεῖτο τὴν εὐτυχίαν τῆς.

— Χθές, εἰς τὸ σπίτι μου... ἐδιδάξα τὴν Κοσμοπόλιν, ἀπήντησεν ἡ κυρία.

Ἐξώθεν ὑποδηματοποιεῖο καιομένου, ἐν μέσῳ τῶν ματαίων προσπαθειῶν τῶν πυροσβεστῶν νὰ το κατασβέσουν, ὁ ἀστυνόμος βλέπει ἄνθρωπον ὀλοφυρόμενον.

— Ποῖς εἶσαι σὺ βρὲ ποῦ κλαῖς ἔτσι; τὸν ἐρωτᾷ.

— Ἀχ κύρ ἀστυνόμε μου, ἔσθυσα, πάω! Ἐκαμην ὁ Θεὸς ποῦ ἔχω καὶ κάμποσο πρᾶγμα ἀκόμα στὸ τελωμένο. Εἰ δὲ μὴ τί θὰ γίνουμουν τώρα, ποῦ δὲν μποροῦμε νὰ σώσουμε τίποτε.

— Εἶσαι ὁ νοικοκύρης;

— Ὁ νοικοκύρης, ποῦ καλλίτερον νὰ μὴν ἦμουν!

Καὶ σπογγίζων τοὺς ὀφθαλμοὺς πλησιάζει, μήπως μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του δυνηθῇ νὰ σώσῃ τίποτε ἀπὸ τὸ πυρπολούμενον πρᾶγμα. Ἀλλὰ δὲν γερμίζει τὸ μάτι τοῦ κυρίου Ἀστυνόμου ὁ νοικοκύρης αὐτὸς καὶ τον σταματᾷ καὶ του κάμνει ἔρηναν. Ὑπὸ τὴν ὀσφύν του εὐρέθη τότε ὀλόκληρος ὀπλοθήκη καὶ ὑπὸ τὰ πλαστά του ἐκείνα δάκρυα διάσρημος καὶ πονηρότατος λωποδύτης.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Α') Ἀνάγλυφον μετὰ Θορκικῶν ὀνομάτων.

Πρὸ τινων ἐτῶν μετεκομίσθη ἐκ Νευροκόπου εἰς Σέρρας καὶ φυλάσσεται νῦν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Κ. Καπέτη, ὑποπροξένου τῆς Ἀγγλίας, ἀνάγλυφον περιεργότατον λόγῳ καὶ τῆς παραστάσεως καὶ τῆς ἐπιγραφῆς καὶ ὅμοιον πρὸς ὅσα Θορκικὰ μνημεῖα ἐξεδωκαν πρὸ πολλοῦ χρόνου ὁ Dumont καὶ ἄλλοι.

Ἐν τῷ βαθεῖ πλασιφῇ τῆς ἐκ μαρμάρου ὀγκώδους παραλληλεπίπεδου πλακός, ὅπερ κατὰ τὰς τέσσαρας πλευρὰς περιθέουσιν ἱκανῶς ἐξανέχουσαι ὦαι, φέρεται ἡ ἐξῆς σκηνή: ἐν τῷ μέσῳ ἐπὶ θρόνου κάθηται ὁ πατριάρχης Πλουτῶν οὗ τὴν κε-

ραλὴν περιβάλλει κύκλος, οἷον συνήθως ὁρῶμεν ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἁγίων τῆς Χριστιανικῆς τέχνης (nimbus)· ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἄδου ἔχει τὸ σκήπτρον, τὴν δὲ δεξιᾶν στηρίζει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ παρὰ τὸν πόδα ἐστῶτος, κατὰ πρόσωπον εἰκονισμένου τρικαρχήνου Κερβέρου. Ἀριστερόθεν τοῦ Πλούτωνος (δεξιᾷ τῷ Κερβέρῳ) ἐπὶ θρόνου κάθεται ἡ Περσεφόνη («κυρία Ἦρα» ἐν Θρακικαῖς ἐπιγραφαῖς) ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ ἔχουσα τὸ σκήπτρον, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ κάτοπτρον. Δεξιόθεν τοῦ Πλούτωνος φέρονται ἀναγεγλυμμένοι δύο εἰκόνες, ἡ πρώτη (ἀριστερᾷ τῷ ὁρῶντι) ἐστῶτος πωγωνοφόρου ἀνδρὸς ἔχοντος ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ ῥάβδον ἐστηριγμένην ἐπὶ τῆς γῆς καὶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἀνέχοντος πρὸς τὰ ὀπίσθεν τὸ ἱμάτιον· ἡ δὲ δευτέρα, μεταξὺ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοῦ Κερβέρου, τοῦ ἐστῶτος (ἀγενείου) Ἐρμοῦ φέροντος πέτασον καὶ πτερὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ὁ πομπὸς θεὸς στηρίζει τὸ κηρύκειον ἐπὶ τοῦ ὤμου, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ἔχει θύλακον(;) ὑπερκείμενον βωμοῦ.

Ἐπὶ τῆς ἄνω προεκβεβλημένης ὥας πλησίον τῶν γωνιῶν φέρονται τὰ σημεῖα * ὧν μεταξὺ (ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὥας) κεῖται ἡ ἐπιγραφή

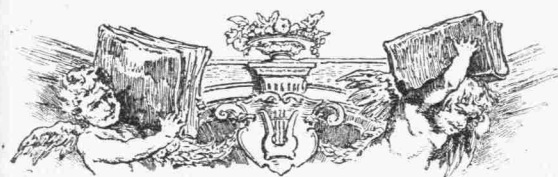
ΚΥΡΙΩ ΠΛΟΥ

ΤΩΝΙ

«κυρίῳ Πλούτῳ». Μεταξὺ τοῦ σημείου τοῦ ἀριστερᾷ τῷ ὁρῶντι καὶ τῆς ἐπιγραφῆς ἀναγέλυται προτομή γυναικὸς (Ἐκάτης;) ἧς τὴν κεφαλὴν περιβάλλει κύκλος ἀκτινωτός· μεταξὺ δὲ τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τοῦ ἑτέρου σημείου, τοῦ δεξιᾷ τῷ ὁρῶντι, προτομή παιδὸς ἐν λίκνῳ.

Ταῦτα περὶ τῆς παραστάσεως ἐπὶ δὲ τῆς κάτω προεκβεβλημένης ὥας φέρεται ἡ ἐπιγραφή

ΑΥΡ. ΜΕΣΤΙΚΕΝΘΟΣ ΚΕ ΑΥΡ. ΓΗΕ ΠΥΡΙ ΚΕ ΖΒΕΝΕΟΣ ΓΥΝΗΜΟΥ ΚΙΑ ΝΟΥ ΤΟΥ Κ Θ Ε Ο Υ (ΑΝΘΗΚΑΝ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά.

Ἐν Πετροπολὶ ἐκδοθὲν τὸ πρίγκιπος Ἐσπερου Οὐχτόμοσκηφ ἐξεδόθη ὁ πρῶτος τόμος συγγραμμάτων περιγράφοντος λεπτομερῶς τὸ ταξιδίον τοῦ Τσάρεβιτς καὶ τοῦ βασιλόπαιδος Γεωργίου. Τὸ ὅλον σύγγραμμα, τοῦ ὁποίου ὁ συγγραφεὺς παρηκολούθησεν ἐπὶ τούτῳ τὸν Τσάρεβιτς, ὁλοκληρῆται ἐκ 4 τόμων. ἑνὸς τοῦ ἔτους ἐκδοθησόμενον, θὰ κοσμήται δὲ καὶ ὑπὸ λαμπρῶν εἰκόνων τοῦ ἐπίσης συνοδεύσαντος τὸν Τσάρεβιτς Ῥώσου ζωγράφου Καραζίν.

«Αὐρήλιος Μεστικένθος καὶ Αὐρηλία Γηπέπυρις Ἐζβένεος γυνὴ Μουκκιανοῦ τοὺς θεοὺς ἀνέθηκαν».

Πολλὰ τῶν ἐν Μακεδονικαῖς ἐπιγραφαῖς, ἐκδεδομένας τε καὶ μὴ, φερομένων κυρίων ὀνομάτων εἶναι παραδοξότατα, ἰδίᾳ τοῦ βορείου καὶ ἀνατολικοῦ μέρους τῆς χώρας, τινὰ αὐτῶν κοινὰ πρὸς τὴν Θράκην, τινὰ δὲ μόνον Μακεδονικά. Τὸ ὄνομα «Μεστικένθος», ὅσον οἶδα, πρῶτον νῦν γινώσκεται· ὡς μοι ἀνακρινοῦται ὁ σοφὸς φίλος μου κ. Mordtmann, πρόξενος τῆς Γερμανίας ἐν Θεσσαλονίκῃ, γνωστὰ ἦσαν τὰ ὀνόματα «Μέστος» (καὶ «Μεστής») καὶ «Κένθος», ἐξ ὧν καὶ σύγκειται τὸ «Μεστικένθος» (ὅμοια Λατινικά εἶναι τὰ «Aulucentius», «Biticentius», «Dicacentius», «Eptacentius», «Sudicentius» κ. ἄ.). ἐπίσης τὸ «Γηπαί(πέ)πυρις», φερόμενον καὶ ἐν ἐπιγραφῇ Ἱερρακλείας καὶ ἐπὶ νομίσματος Ποντικοῦ· ἐπίσης τὸ Λατινικὸν «Esbenus», καθ' ὃ ἐπλάσθη τὸ τῆς ἐμῆς ἐπιγραφῆς «Ἐζβενις-Ἐζβένεος» (γεν.).

Περιεργότατα Μακεδονικὰ ὀνόματα ἐξέδωκα ἐξ ἐπιγραφῆς Σερρῶν τοῦ ἔτους 41 μετὰ Χριστὸν ἐν τῇ «Berliner philol. Wochenschrift», 1891 σελ. 770-771· μνημονεύω ἐνταῦθα τὸ «Τορκουπαίβης» ὅπως παράσχω ἀφορμὴν τοῖς εἰδήμοσι παρ' ἡμῖν πρὸς τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ.

Ἐν τῇ ἐφημερίδι «Κωνσταντινουπόλει», 1889 ἀρ. 267 ἐξέδωκα ἐπιγραφὴν Σερρῶν τοῦ ἔτους 64 μ. Χρ. ἐν ᾗ φέρεται γυναικὸς ὄνομα «Μωμωζλίτη»· θὰ ἡρμήνευσεν αὐτὸ ὡς ὃν σύνθετον ἐκ τοῦ «Μωμῶ» καὶ τοῦ «Ζηλίτη», ἀμφοτέρων γνωστῶν, ἂν μὴ ἦτο ἄλλοθεν γνωστὸν τὸ «Μωμζίσινις». Ἐγέλασα δέ, καὶ πιστεύω ὅτι καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες ταῦτα θὰ συγγέλσωσι, μαθὼν ὅτι λόγιοί τινες ἡρμήνευσαν τὸ ὄνομα ὡς Βουλγαρικὸν «Moma Zlata», «καλὴ κόρη»!

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 14ῃ Φεβρουαρίου 1893.

ΠΕΤΡΟΣ Ν. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

— Ὁ ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου Νικόλαος, ὁ ὁποῖος εἶνε γνωστὸς καὶ ὡς δόκιμος ποιητής, ἐξέδωκεν ἐσχάτως ποίημα ὑπὸ τὸν τίτλον Ὁ ποιητὴς καὶ ἡ Νεράιδα, ἐνθουσιῶδῃ προσφώνησιν πρὸς τοὺς ὑπὸ τὴν Αὐστρίαν καὶ Γερμανίαν Σλαῦους, τῶν ὁποίων ἡ ἀπελευθέρωσις, κατὰ τοὺς λόγους τοὺς ὁποῖους θέτει εἰς τὸ στόμα τῆς Νεράιδας ὁ ποιητής, μόνον διὰ τῆς ἐνώσεως θὰ ἐπιτευχθῇ.

— Ἀξιοσημεῖωτος εἶνε ἡ ἐν Ζακύνθῳ ἀπὸ τινος ἐκδιδόμενη πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ ἐφημερίς Πατριώτης. Συντάσσεται ὑπὸ ἀνδρὸς εὐκαλοῦς, παλαιοῦ καὶ εὐφυοῦς δημοσιογράφου, τοῦ κ. Ἀγγέλου Ν. Βερυκίου, ἔχει δὲ τοῦτο τὸ ἰδιαιτέρον ὅτι γράφεται εἰς τὴν δημοτικὴν γλῶσσαν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

Ἐπιδημιονικά.

Ὁ ἐν Χαρισίοις ὑπότροφος τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου κ. Μαλιέζος, ὑπέβαλε τελευταίως εἰς τὴν γαλλικὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν σπουδαίαν καὶ περιεργὴν ἀνακάλυψιν τοῦ περὶ κατοπτρισμοῦ τῶν νεφῶν. Ὁ κ. Μαλιέζος, ποιητὴς ἐτι ὢν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ